

PÄEVA MÕTE

Anu Jõesaar
Eesti Päevaleht

Käsitöö- või arvutitunnid?

► Sellise valiku ees seisavad parajasti ühe kooli õpetajad ja lapsevanemad. Kõik tahaksid, et põhikoolis oleks arvutitunde rohkem. Praegu saab viies, kuues, isegi seitsmes klass koolis alles arvutialgõpet, aga selles vanuses tegelased on juba parajad iseõppinud arvutifriigid, kes seisavad sabas kooli arvutiklasside ukse taga.

Kuid tunde ei saa juurde lisada niisama, vaid üksnes mõne teise tunni arvelt. Üks võimalus oleks ohverdada tiigrihüppelise osa käsitöötunde.

Niisiis on küsimus selles, mida eelistaksid lapsevanemad oma võsukeste oskustena, kas kindakudumist ja vineerisaagimist või virtuaalmaailma saladustesse tungimist. Kui tuleb valida traditsioonide ja tuleviku vahel, kumma poolt olla?

Selles asjas kuulun ilmselt lapsevanemate konservatiivsemasse leeri, kuid leian, et inimene peab lapsena õppima ka praktilisi tööoskusi. Kõigepealt on narr, kui inimene ise lihtsatki asja teha ega parandada ei oska ega kujuta ettegi, kuidas püksid enne kokkuõmblemist välja näevad. Teiseks pole rahvuslike käpikumustrite harjutamine lihtsalt käsitöö, vaid ka stiiliõpetus - meenutagem kasvõi, kuidas käsitööõpetajad aastakümneid vastu seisid Burdadega sissetunginud saksa maitsetusele.

Laiemas plaanis on tööoskus ka riigikaitseline asi. Alles kümmekond aastat on uus Eesti Vabariik kestnud – meil pole küll põhjust nii kindlad olla, et nüüd ja igavesti ostame me kõiki asju poest.

Kui jutt käiks ainult poiste tööõpetusest, siis võibolla neile oleks põhjalik arvutiõpe koos elektroonikateadmistega vähemalt sama hea kui koolides praegu harrastatav tööõpetus traadi ja vineeriga. Oma lastele mõeldes sooviksin küll, et poeg omandaks programmeerimise kõrval ka lihtsaid igapäevaseid meestetöö võtteid, kuid mul on kahtlus, et tänapäeva koolide võimalused kvaliteetset käsitööõpet suurt ei võimalda.

Teine lugu on aga tütreaga. Oleks küll kahju, kui tema käsitööõpingud jääksid näiteks sallikudumise ja kartulisalati segamise juures pooleli ning seeliku õmblemiseni ei jõutagi.

Alati võib väita, et söögitegemist, õmblemist, saagimist ja kruvimist võib õppida ka kodus, kui mõnele sellised asjad juhtumisi meeldivad. Aga sama kindel on see, et isegi kui lapsed põhikoolis üldse arvutit ei näe, õpivad nad arvutikasutamise ükskord ja kuskil selgeks niikuinii. Käsitöö põhioskused iseenesest külge ei hakka.